

[H. C. Andersen.]

at det Arbejde, der skal udføres, kan blive udført. Raadets Opgave er endvidere at indsamle Resultater af Undersøgelser og selv at sørge for, at Undersøgelser foretages vedrørende de Ting, som Husmødrene her i Landet bruger til daglig. Der er intet at sige til, at Husmødrene ønsker god Besked om, hvad de Ting ernæringsmæssigt er værd, som de bruger, og der er intet at sige til, at de ønsker Besked om, hvordan de Redskaber, som de til daglig anvender, virker. Det er afgjort rigtigt, at det er betydelige økonomiske Interesser, som er knyttet dertil. Erhvervene har deres Laboratorier og Prøveanstalter, der foranstaltes Undersøgelser af alle mulige Ting, som anvendes i Landbruget, Industrien o. s. v. Derfor er det ikke underligt, at Hjemmenes Husholdere, som Husmødrene jo er, ønsker Ret til at faa deres Sager undersøgt. Det betaler sig for Samfundet at give dem denne Ret, set baade fra et økonomisk og fra et hygiejnisk Standpunkt.

I Stk. 2 i § 2 bestemmes det, at Raadet ikke maa foretage saadanne Undersøgelser, som allerede iværksættes i Henhold til gældende Love eller administrative Bestemmelser. Vi har adskillige Varer, der ifølge gældende Love er underlagt Statskontrol. Undersøgelserne paa de Anstalter, hvor disse Varer kontrolleres, er saa nøjagtige, at det vilde være urigtigt, om yderligere Undersøgelser foretoges; desuden er det unødvendigt, da Resultaterne af disse Undersøgelser altid vil kunne faas, naar man henvender sig til de Anstalter, jeg her har omtalt.

§ 3 handler om Offentliggørelsen af de vundne Resultater. Naturligvis gælder det om, at de Oplysninger, der indvindes, kommer ud til almindelig Kundskab der, hvor man skal bruge dem. Hvorledes det bedst kan ske, maa Raadet selv finde ud af i Samarbejde med Husholdningsskoler, Husmoderforeninger og lignende Organisationer; det vil sikkert ikke være vanskeligt at etablere et saadant Samarbejde.

Det er ikke Meningen, at Raadet i sin Virksomhed maa tilføje nogen ufortjent Skade. Derfor vil man finde, at § 3, Stk. 2, paalægger Raadet Pligt til, forinden Offentliggørelse finder Sted, at forhandle med Fremstilleren af de Varer, som er undersøgt.

Industriens og Handelens Folk synes at være bange for, at Raadet skal gaa deres Interesser for nær. Jeg forstaar ikke denne Frygt, thi det er dog saadan, at Industrien gør sig og altid har gjort sig den allerstørste Flid for at fremstille de

finest mulige Varer, i hvert enkelt Tilfælde ogsaa til den rigtige Pris, og at Handelens Folk afgjort kun ønsker at sælge Varer, som Kunden kan være tjent med at købe, ligeledes til den rigtige Pris. Men naar dette er Tilfældet, kan jeg ikke se, at der her er noget som helst at frygte.

Udvalgets Flertal har været klar over, at Importører af Varer, som tilvirkes i Udlandet, kan være vanskeligt stillet. Derfor maa saadanne Importører kunne kræve alle saadanne Sager henvist til Behandling i Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation.

Stk. 3 i § 3 indeholder en Bestemmelse om, i hvor vid Udstrækning Undersøgelsens Resultater maa bruges i Reklameøjemed. Jeg erkender, at en vis Forsigtighed her vil være paa sin Plads, men jeg indser ogsaa, at det kan være gavnligt, om Raadet i visse Tilfælde kan give en Fremstiller sin særlige anbefaling.

Jeg kunde eksempelvis tænke mig, at et Surrogat — man ynder i Almindelighed ikke disse, men alle ved, at man bruger saadanne — ved Undersøgelsen fandtes at være ernæringsmæssigt set lige saa godt, men kun halvt saa dyrt som et andet Surrogat. Saa er det i Forbrugers Interesse, at han faar at vide, at her er et Sted, hvor han, som det hedder, kan skaane, om ikke Hjertet, saa dog Portemoniksen.

I Henhold til Stykke 4 i § 3 har Raadet ikke Paataaleret mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, men det kan faa denne Ret, hvis Handelsministeren vil give Raadet den.

Endelig bestemmes i § 5 om det Beløb, der maa anvendes af Husholdningsraadet, at det ikke maa overstige 20 000 Kr. aarlig. Dette er jo ikke noget meget stort Beløb, men da man fra de enkelte Kvindeorganisationers Side havde regnet med endnu mindre Beløb, er Udvalgets Flertal enedes med Ministeren om at fastsætte Beløbets Størrelse til de nævnte 20 000 Kr., der for øvrigt svarer til den Hindhedeske Bevilling.

Loven udløber om 3 Aar. Man har fastsat dette, fordi man ser saaledes paa Sagen, at hvis Loven duer, saa bliver den fornyet, og duer den ikke, ja, saa falder den bort.

Tilbage har jeg da kun at omtale Lovforslagets § 1. Denne Paragraf har givet Anledning til megen Diskussion i Udvalget. Det første Spørgsmaal har her været, om dette Raad skulde sortere under Indenrigsministeren eller under Handelsministeren. Man er enedes om, at ligesom Bevillingen til Hindhede blev givet